

NS Nyhedsbrev

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1151

06.04.2025 (136)

Uddannelsen af et ondt geni

af Gerhard Lauck

Del 17

Fængsling i Danmark

Roskilde 1995

Da jeg først så mit værelse, blev jeg chokeret. Det første, jeg lagde mærke til, var, at der *ikke var noget toilet!* Kun en håndvask. Det betød, at jeg var nødt til at ringe efter roomservice, når jeg ville bruge den fælles John. (Alle, der kender mig bare en smule, ved, at jeg er fuld af vrøvl. Derfor har jeg virkelig brug for at bruge toilettet meget).

Den anden ting, jeg lagde mærke til, var en plakat, som formentlig var efterladt af en tidligere gæst. Jeg havde meget ondt af den unge dame. Hun var så fattig, at hun ikke havde råd til noget tøj! Jeg begyndte at fjerne den, men skiftede så mening. Måske ville den næste gæst få glæde af den. Hun var trods alt køn.

På den lyse side var der et lille fitnesscenter, så jeg genoptog vægtløftningen.

Dette hotel var lille og hyggeligt. Personalet og gæsterne blev hurtigt gode venner. Nogle gange besøgte vi hinanden om aftenen i et par timer. Vi bestilte endda en pizza!

En ung fyrs kælenavn var "piraten". Han kom fra en fremtrædende familie. Alligevel tænkte han en dag, at det kunne være "cool" at vinde et gratis ophold i et etablissement af denne type. Så han foretog en utraditionel hævning fra en finansiel institution. Derefter satte han sig bare ned på trappen og ventede på at få en gratis tur. Af en eller anden mærkelig grund besluttede han sig hurtigt for, at det

ikke lige var hans kop te.

Senere mødte jeg en *rigtig* pirat på et andet hotel! Han var blevet dømt for pirateri. Da jeg nævnte det for Christian Worch, genkendte han straks navnet. Han kendte ham fra et tidligere hotelbesøg. Det er en lille verden!

En anden gæst havde stor rejseerfaring i Rusland. Vi udvekslede rejsetips.

En af de ansatte fortalte mig en sjov historie. For et par år siden havde en af gæsterne pludselig forladt hotellet uden at betale sin regning. Et år senere kom han tilbage for at besøge en anden gæst, blev genkendt og overtalt til at blive, indtil han havde betalt.

På en helt særlig dag hørte jeg musik uden for mit vindue. Det var en modstandssang! Nogen var kørt forbi med høj lydstyrke, så jeg kunne høre den. Denne betænksomhed var rørende.

København 1995

Dette hotel var meget større. Det var pænere på mange måder, men der var stadig ikke noget toilet. Når vi gæster gik vores morgentur i den store gårdhave, kunne vi se sprængte plastikposer med brunt snask på jorden. Tilsyneladende smidt ud af vinduerne i løbet af natten af gæster med svage tarme og følsomme næser.

Jeg mødte en interessant fyr her. Han specialiserede sig i en produktlinje, der ligner fyrværkeri. Han havde et stort salg i Mellemøsten. Han havde rejsetips til den region såvel som til Sydøstasien.

På den grusomme side har dette hotel engang været stedet for henrettelser.

Desværre varede mit ophold her ikke så længe. Jeg blev fløjet med et privatfly til det næste hotel. Undervejs blev jeg tilbudt en øl. Først ville jeg egentlig ikke have den. Men så gav jeg efter, for jeg tænkte, at der ville gå lang tid, før jeg ville få den næste. Af en eller anden grund følte jeg mig lidt ængstelig på denne flyvetur.

Det værste var, at der ikke var nogen smuk stewardesse! Slet ingen stewardesse! Kun et halvt dusin mænd. Det var naturligvis en stor skuffelse.

Jeg bemærkede den slappe sikkerhed og indså, at jeg måske kunne storme cockpittet og overmande piloten. Jeg var fristet et øjeblik. En sådan hændelse kunne nemt udløse en international krise. Men jeg besluttede mig for ikke at gøre det. Kald det forfængelighed eller ego.

Min danske udleveringssag i Højesteret

Scenen for dette gameshow er Danmarks pendant til den amerikanske højesteret. Denne domstol skal tage stilling til Tysklands anmodning om udlevering af en amerikansk avisudgiver, nemlig mig selv.

"Anklageren" argumenterer for udleveringen. Han hævder, at den pågældende avis lejlighedsvis indeholder materiale, der overtræder lovene i dette land.

Forsvaret fremfører følgende argumenter:

For det første er det tvivlsomt, om noget i avisen rent faktisk ville overtræde dansk lov. Selv hvis det gjorde, er det ikke relevant, fordi avisen udgives i USA. Den er helt lovlig under amerikansk lov og udtrykkeligt beskyttet under First Amendment.

For det andet forbyder national lovgivning udlevering, hvis straffen i modtagerlandet er meget hårdere end her i landet. I Danmark straffes denne type "lovovertrædelse" normalt kun med en bøde. Den længste fængselsstraf, der nogensinde er blevet idømt, var to måneder. Men i Tyskland er den fem år!

For det tredje forbyder national og international lov udlevering i politiske sager. Der er et fortilfælde. En mand, der var anklaget for at være involveret i mordet på den egyptiske præsident Anwar Sadat, blev IKKE udleveret. Den danske højesteret afviste udleveringsanmodningen med den begrundelse, at sagen var "politisk". Den sag, som Højesteret behandler i dag, er helt klart strengt politisk. Derfor skal udleveringsanmodningen afvises.

Hvem vinder?

Den danske højesteret siger ja til udleveringen! Den hævder, at sagen "ikke er politisk"!

Mainstream-medierne i Danmark beklager denne parodi. Det afslører landets sårbarhed over for pres fra udenlandske regeringer.

Hvorfor sker det?

Danmark kommer under voldsomt pres fra Tyskland. Den amerikanske regering gør INTET for at modvirke dette pres. Tværtimod udtrykker en amerikansk regeringsemedsmand offentligt USA's neutralitet! Dette er et klart signal om, at USA ikke modsætter sig udleveringen af denne amerikanske avisudgiver. Så højesteret overgiver sig og træffer en politisk beslutning.

Det skaber en meget farlig præcedens! Det er en trussel mod ALLE amerikanere!

Fængsling i Tyskland

Jeg var så populær, at alle de lokale hoteller ville have mig som gæst! Mellem 1995 og 1999 tilbragte jeg min statsbetalte ferie på fire forskellige faciliteter.

Hotel #1A - Fangehullet Hamborg 1995

Da mit privatfly landede, blev jeg imponeret over modtagelsen. Flere køretøjer ventede på at eskortere mig til min nye bolig. Jeg rejste i en pansret limousine. Sikkerhedsforanstaltningerne omfattede armbånd. Kun til mig. Jeg blev rørt, selv om de ikke ligefrem var stilfulde og sad alt for stramt.

Det næste hotel var derimod en skuffelse. Det var mørkt og dystert. Heldigvis boede jeg der kun en dags tid. Senere fandt jeg ud af, at min gode kammerat Christian Worch også havde boet der et par år tidligere. Der var en vittighed i min vennekreds om, at hvis vi alle mødtes og sammenlignede noter, kunne vi sikkert skrive en bog om *hvert eneste hotel i landet*. Og endda bedømme det.

Hotel #1B - The Transit Hotel Hamborg 1995

Selvom det var en separat bygning, blev dette midlertidige hotel eller transit-hotel officielt betragtet som en del af det samme hotel. Det var bestemt bedre end Hotel #1A, men ikke nær så flot som de to første. Jeg boede her i omkring en måned.

Hotel #2 - Maksimal sikkerhed Hamborg

Dette var et af de mere interessante hoteller. Bruserummet i kælderen havde været et henrettelseskammer.

Vigtigst af alt: Det havde den *bedste mad af alle hotellerne!*

Ulempen var den dårlige opvarmning.

Jeg vidste, at jeg godt kunne lide fred og ro, så jeg fik et privat værelse i afdelingen for *maksimal sindsro*. Jeg tilbragte 23 timer hver dag på mit værelse

med at læse, skrive og lave øvelser.

I en time hver dag gik det halve dusin af os særlige gæster i denne fløj en tur sammen i den dejlige gårdhave. Naturligvis blev vi hurtigt venner. Når man er i Rom...

En af de ansatte omtalte os som gæsternes *crème de la crème*. Vi var smigrede!

Mine vandrevenner inkluderede:

* Blacky var en krydderihandler med stor forretningserfaring i Columbia. Hans historier fik det amerikanske vilde vesten til at virke som søndagsskole. Han var tydeligvis meget fortrolig med rejser i Sydamerika. Vores aktiviteter havde mange ligheder på trods af de forskellige produktlinjer. At sammenligne noter om "oppositionen", nemlig "retshåndhævelse", var meget lærerigt!

* En ung mand var en sjælden frimærkesamler. Hans aggressive opkøbsteknik havde næsten slået en konkurrent ihjel. Selv en kugle i baghovedet på klos hold gjorde ikke arbejdet færdigt. De ældre og klogere gæster forsøgte at hjælpe, men understregede vigtigheden af *mindst to skud*.

* En pelshandler havde bygget en slags fangekælder under sit hus til visse "kinky" aktiviteter. Noget gik frygteligt galt. Resultatet var et grusomt fund i en tønde med syre.

* En anden fyr var en tidligere kommunistisk hemmelig politiagent. Hans selvmordspagt med sin kæreste havde kun været *halvt* vellykket. Hun blev fundet i bagagerummet på hans bil. Han blev skudt her.

* En anden ældre mand havde venligt taget en meget velhavende mand med på en uventet ferie. Derefter tilbød han endda at hjælpe mandens familie med at slippe af med nogle af de grimme ting, der er almindeligt kendt for at være kilden til alt ondt.

Det samlede antal dødelige misforståelser var større end antallet af mennesker i vores fløj.

Trafiksyndere blev nogle gange anbragt i vores fløj. De var nogle gange bekymrede over det selskab, de havde. En ansat nævnte grinende, at hans egen kone også var bekymret. I virkeligheden var det helt sikkert. I modsætning til pøblen i den almindelige befolkning var vores elitegruppe intelligent og rationel. Desuden er det både uhøfligt og dårlig forretning at dræbe uden en god grund!

Vores tjener boede i vores fløj, men hverken gik eller tog bad sammen med os.

Han havde tilbragt det meste af sit liv på hoteller. Et interval mellem hotelophold havde kun varet en dag. Den onde dame, der hentede ham, forsøgte tilsyneladende at tvinge sig på ham! Hun endte i en sø, og han endte tilbage på hotellet.

En dag kom den "assisterende anklager" og hans assistent på uanmeldt besøg på mit værelse. Han sagde, at han ledte efter et brev. Han kunne huske, at han havde set det tidligere, men det var på en eller anden måde sluppet gennem censuren. (Det lykkedes ham ikke at finde det, men senere fandt og destruerede jeg det).

Mens de gennemsøgte min omfattende korrespondance, overvejede jeg at slæbe min seng ind foran døren og derved barrikadere os tre på mit værelse. Så planlagde jeg at fortælle ham det: *Først beskylder du mig for at være en terrorist." Og så lader du dumt nok dig selv komme i denne knibe! Jeg kan nemt hjælpe dig med at bevise din påstand om terrorisme ... ved at dræbe jer begge lige her og nu!* - Selvfølgelig gjorde jeg ikke det!

Efter kun at have tilbragt et år i dette afslappende miljø, var jeg skuffet over at høre, at jeg snart skulle rejse. De andre gæster trøstede mig.

Hotel #3 - Det luksuriøse hotel Hamborg 1996 - 1997

Det var et af de hyggeligste hoteller! Det havde endda smukke vægmalerier fra de gode gamle dage! Opvarmningen var også moderne, selv om selve bygningen var gammel. Jeg boede på anden sal, så jeg havde en fin udsigt over landet. Selv en vindmølle!

Området havde en historisk betydning. Fra mit vindue kunne jeg se de sidste tilbageværende bygninger af en gammel koncentrationslejr. Den var blevet brugt af *begge sider* under og efter Anden Verdenskrig. Ikke på samme tid, selvfølgelig. I hvert fald ikke på samme *måde*. De *skiftedes til at lege gæster og værter*. Faderen til en af mine venner havde været gæst.

Især gymnastiksalen var dejlig. Jeg må indrømme, at jeg nogle gange var lidt ondskabsfuld. For eksempel spurgte jeg en anden fyr, om jeg kunne se, om jeg kunne løfte de samme vægte. Så gjorde jeg det med EN hånd og lod, som om jeg var skuffet over, hvor svag jeg var blevet på mine gamle dage. Engang blev en ung mand nysgerrig og forsøgte forgæves at løfte den samme vægt med TO hænder. Nå, men en af mine vægtløftningskammerater dukkede senere også op på det næste hotel.

Når de maksimale indstillinger på vægtløftningsmaskinerne var for lave for mig, skiftede jeg simpelthen til kun at bruge en arm eller kun et ben til den samme øvelse. På det tidspunkt havde jeg allerede ødelagt en maskine og bøjet en

stålstang på en anden.

De andre gæster var nogle fine fyre. Ingen af dem gjorde det svært for mig.

For første gang i flere måneder havde mit værelse både et godt spejl og et godt lys over det. Da jeg kiggede i det allerførste gang, blev jeg forskrækket over at se en grim, gammel hønsefugl stirre tilbage på mig. Der var tydeligvis et hul i væggen. Jeg kiggede på en person i rummet ved siden af. Det hele var en practical joke!

En af gæsterne arbejdede ved siden af som tjener. Han sagde, at det var et godt sted at købe dyre ure superbilligt. Nogle af de nye gæster var åbenbart desperate efter lægemidler.

Da der var gået et par måneder, hørte jeg, at jeg skulle flyttes til endnu et hotel. Jeg havde ikke lyst til at flytte herfra. Men hvad kan jeg sige. Det er bare en del af byrden ved at være populær.

Hotel #4 - Mit hjem væk fra hjemmet Hamborg 1997 - 1999

Mine første to måneder på dette hotel var en *stor skuffelse!* Det store baraklignende værelse fyldt med støj, røg og de værste ting tog hårdt på mit helbred.

En overordnet medarbejder hviskede til mig, at hotelchefen ikke var en stor fan af mig. Jeg gætter på, at han bare var utilfreds med den lange ventetid og lod det gå ud over mig.

Mens jeg var i kasernen, fortalte en farverig værelseskammerat om følgende hændelse:

Jeg vidste, at den idiot havde forrådt mig, så jeg besluttede mig for at tage hævn. Jeg gik ind i baren med en maskinpistol. Jeg sigtede på hans knæ og affyrede hele magasinet. Så satte jeg endnu et magasin i og affyrede det i det andet knæ. Så lagde jeg pistolen på bordet, satte mig ned og ventede på politiet. Min advokat påpegede, at jeg tydeligvis havde sigtet mod hans ben, så det var ikke mordforsøg. Den maksimale straf var fire år. Jeg fik to.

På det tidspunkt, hvor jeg hørte disse ord, afsonede jeg en dom på FIRE år for at udgive en avis! I Amerika!

Jeg havde en lille snak med den mellemleder, der havde ansvaret for min fløj. Da jeg fortalte ham, at jeg ville anmelde *ham og hans kolleger ved navn til mine venner*, blev han helt hvid i hovedet! Jeg forventede repressalier, men der skete ikke noget den dag eller den næste.

Så kom en af hotellets ansatte ind på værelset og bad mig om at følge efter ham. Til min overraskelse tog han mig med til en anden fløj af hotellet. Da jeg kom ind

på den fløjs leders kontor, sagde han til mig: *Du bliver flyttet til min fløj. Alt, hvad du beder om, og som jeg har magt til at give dig, vil jeg give dig!*

Sikke en fyr!

Livet i denne fløj var uendeligt meget bedre end i den barak!

Mens jeg var der, filmede tysk tv endda en scene til et detektivprogram i denne fløj.

Senere blev jeg flyttet ned ad gangen til en nybygget tilbygning med helt nye, rene værelser. Om foråret kunne jeg altid se et lille træ blomstre i den private gårdhave lige uden for mit vindue. Desuden havde jeg stadig den samme rare fyr som fløjchef.

I løbet af hele min ferie korresponderede jeg med velvillige mennesker over hele verden. Jeg viste min taknemmelighed ved at sende mine (smagfulde) nøgne babybilleder til alle mine kvindelige pennevenner. Jeg satte titlen "Sexsymbol og bureaukrat" under mit navn i stedet for det sædvanlige "Politisk fange".

En dag truede en overordnet leder pludselig med at tage formelle skridt mod mig. Og hvorfor? Fordi jeg omtalte mig selv som en "politisk fange" i et brev til en af mine advokater. Han insisterede på, at regimet ikke har nogen politiske fanger, og at denne påstand derfor var bagvaskelse!

Vi fandt frem til et kompromis. Han forblev censor for mine *publikationer*, som han *altid konfiskerede*. Men min flinke fløjchef blev censor for al min *korrespondance*, som han *aldrig konfiskerede*.

En af publikationerne var i øvrigt fra en hjælpeorganisation for fanger. Den samme fangehjælpsgruppe, som havde overlevet den kolde krig, blev senere forbudt af det *demokratiske* regime efter kommunismens fald!

Mange venner og sympatisører besøgte mig på hotellet. Selv en pensioneret politikaptajn!

Mine favoritter var selvfølgelig de attraktive unge damer. Engang sad der TRE af dem sammen med mig. De hed Lisa, Uschi og Bärbel. De andre gæster i besøgsrummet var misundelige. Det var helt sikkert godt for mit ego.

Når der bød sig en mulighed for et lille check-kys, spillede jeg nogle gange dum og kyssede den unge pige på læberne. (Ingen tunge! Ingen befamling! Jeg ville ikke udfordre mit held. Desuden var disse unge damer venlige nok til at besøge mig og gøre mig i godt humør. Jeg ville ikke udsætte dem for en grusom og usædvanlig straf). Hun ville blive lidt forlegen, men ikke sige noget. Nogle gange kan det have sine fordele at være en gammel kælling.

Jeg var også meget glad for endelig at møde Christa. Denne gode ven af Kühnen havde også spillet en ledende rolle i den nationalistiske fangehjælpsorganisation.

Jeg brugte ikke vægtrummet her. Men jeg lavede øvelser på mit værelse. Min daglige rutine omfattede et sæt med 150 armbøjninger, 1.100 mavebøjninger og

2.500 dybe knæbøjninger.

Senere toppede jeg i slutningen af halvtredserne med 300 armbøjninger i *ét sæt* hver dag. Jeg var stoppet med vægtløftning allerede i midten af halvtredserne. Jeg kunne curle 150 lb.

Jeg stillede mig også på tåspidserne, strakte armene ud til siden, vandret ned mod gulvet, og knyttede og løsnede næven 14.000 gange. Alene denne ene øvelse tog 45 minutter. Det var ikke noget problem. Jeg havde masser af tid at slå ihjel. Desuden er stærke fingre nyttige i nærkamp og til klatring.

Bortset fra korrespondance og motion brugte jeg meget tid på at læse. Mest historie og teoretisk fysik for lægfolk. Jeg var fascineret af mikrokosmos og makrokosmos. En gåde, jeg arbejdede med, var antallet af atomer i det kendte univers. Hver gang jeg stødte på potentielt nyttige tal i en bog, lærte jeg dem udenad. Jeg lavede al matematikken i mit hoved, så det ikke blev for nemt. Til sidst kom jeg frem til 10 i 70th potens.

Et andet problem, der fascinerede mig, var muligheden for, at der findes intelligent liv på andre planeter. Og, endnu vigtigere, chancerne for meningsfuld kontakt med dem.

Når alt kommer til alt, hvilken intelligent og fornuftig livsform ville ønske at have noget at gøre med mennesker? Hvis jeg var dem, ville jeg i hvert fald ikke. Ville DU?

Jeg fortsatte selvfølgelig med mine andre daglige "mentale øvelser". Det er nemt for nogen at tage dine *fysiske* ejendele fra dig, men det er sværere for dem at stjæle det, *du har i dit hoved*. (Det lykkedes mig at holde noget valuta skjult i flere måneder).

Desværre skulle denne himmel på jord ikke vare ved!

I min ungdom var en af mine brødre og jeg begge blevet forgiftet ved et uheld. Han lå på intensivafdelingen. Selvom han overlevede, fik han at vide, at langtidsvirkningerne stadig kunne slå ham ihjel en dag. Det gjorde de, da han var midaldrende. Mit tilfælde var mindre alvorligt. Men da jeg nåede *samme alder*, som han havde på tidspunktet for sin *død*, begyndte jeg pludselig at udvise de *samme symptomer på dramatisk vis*!

Jeg frygtede for mit liv!

Til sidst blev jeg kørt på hospitalet for at blive undersøgt. Da resultaterne kom tilbage, besøgte jeg hotellægen for at høre dommen. Hun kiggede på rapporterne i lang tid. I tavshed. Med et meget alvorligt ansigt. Så fortalte hun mig to ting:

Først var alt i *orden*.

For det andet *anbefalede* hun *officielt min tidlige løsladelse af medicinske årsager*.

Hmh...

Men hotellets ledelse gav mig venligt *lov til at blive alligevel*. De *insisterede* endda på det. Jeg havde trods alt stadig over et års ferie til gode.

Under alle omstændigheder tænkte jeg, at dette kunne vise sig at være den *eneste* ferie, der virkelig *aldrig slutter*. Så jeg gjorde det eneste logiske under de givne omstændigheder:

Jeg skrev mine sidste afskedsbreve til mine kære...

Men liv eller død var ikke min største bekymring. Jeg vidste, at hvis jeg døde på et regeringsdrevet hotel, ville mine meningsfæller aldrig tro på, at det ikke rent faktisk var *mord*. Det kunne udløse en eskalering og ægte terrorisme. Det var det MINDSTE, jeg ønskede!

Selvfølgelig huskede jeg også følgende samtale, som jeg havde, dengang jeg stadig boede i Hotel #4's fløj med maksimal sindsro.

Du forlader ikke Tyskland i live!
Sie werden Deutschland nicht lebend verlassen!

Han står lige foran mig. Han ser mig ind i øjnene. I et øjeblik studerer jeg ansigtet på den mand, der lige har sagt disse ord. Min søgen efter et spor af skjult mening er forgæves.

Han ser ud til at mene det alvorligt!

Det ville være en ære at få lov til at dø for Førerens arbejde! skyder jeg trodsigt tilbage. (*Es wäre eine Ehre für das Werk des Führers sterben zu dürfen!*)

Nu er det ham, der tydeligvis er overrasket.

Virkelig? (Wirklich?)

Naturligvis! (Natürlich!)

Han ser skuffet ud. Så vender han sig om og forlader rummet.

Jeg tænker over to spørgsmål:

For det første...: Var han virkelig seriøs? Eller bare en god skuespiller?

For det andet: Hvis og når jeg står over for mine bødler og ved, at døden kun er få sekunder væk, hvad skal så være mine *sidste ord*?

Vi skal alle dø på et tidspunkt. Jeg vil gerne dø godt. Jeg vil have, at min død skal betyde noget. Forhåbentlig endda udrette noget. Når jeg slutter mig til mine forfædre, vil jeg være i stand til at holde hovedet højt og se dem i øjnene.

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN
ARBEITERPARTEI AUSLANDS - UND AUFBAUORGANISATION
Heft 104 Erschienen 1979 20. April 2012 (132)

Der Kampf geht weiter !

Seit der Idee nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!
Identische von Massenmord, Verfolgung, Völkermord und Verdrängung haben nicht nur geschichte, das Kalte die gleiche Idee unserer Welt gebildet. Adolf Hitler ist zurück.

Alle Nationalsozialisten und sonstigen arbeitsfähigen Völkern und Rassenmenschen sollen Schüler an Schulen im Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völkern.
Der Kampf ist ein ständiger Prozess, aber die Völkern der Nachkriegszeit Völkern ist heute auch viel stärker als in der Vergangenheit.
Der rassenethische Kampf ist ein Kampf, der Völkern - gegen alle weißen Völkern (7) - zu kämpfen. Seine Mittel und Erhaltung, Überlebens- und Kampferwartung.
Die "Rassen" oder "Völkern", die in "Wahlkampf" oder im "Kampferkampf", die der Propagandaanstalt bewahrt oder auf einem Nationalsozialistischen oder jeder Nationalsozialistischen ist seine Pflicht!
Hilf Hitler!
Gottfried Lenz

TROTZ VERBOT-NICHT TOT!

NS Nyhedsbrev
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (132)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

**Forreste rapport
Interview med Molly**

Tredje del

NSK: Dine aktuelle projekter er tydeligvis filosofiske og kunstrelaterede.

Beskriv venligst din holdning til sådanne emners betydning for politik.

Molly: Jeg forsøger stadig at opdatere fotografieret, men jeg har mest koncentreret mig om Adolf Hitler og menneskeligheden her (www.movingthecentiment.com/truth.htm). Jeg er nået op på 21 sider nu, og jeg har så meget mere at lave. At studere Anden Verdenskrig er et absolut minifelt af information. Man søger oplysninger om én ting og finder to andre ting, som man skal undersøge. Det føles lidt som om man er arkæolog og graver den begravede fortid frem. En fortid, som de fleste ikke vil have, at den kommer frem i lyset. Vi kan takke internettet igen for den store strøm af

 the NEW ORDER
Number 176 (132) Founded 1973 April 20, 2012 (132)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.
Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the word of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.
All National Socialists and other racially-aware countrymen and racial kinmen fight side by side for the preservation.
The movement has indeed become stronger, but the danger of biological life death is also much greater today than in the past.
The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His victims are non-White immigration, culture distortion, and re-education.
Whether "Rage" or "Rage", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or as a battlefield of a different kind every National Socialist must do his duty!
Hilf Hitler!
Gottfried Lenz

TROTZ VERBOT-NICHT TOT!

NSDAP/AO er verdens største Nationalsocialistisk propagandaleverandør!

Trykte og online tidsskrifter på mange sprog
Hundredvis af bøger på mange sprog
Hundredvis af hjemmesider på mange sprog

**SS Defender
against Bolshevism**
by Reichsführer SS Heinrich Himmler

Translated from the SS Original

John Strickland Der Dämonen Pictures Book

**The Poisonous
Mushroom**

Translated from the Third Reich original
Der Giftpilz

Reinhold Bollmann

**Hitler
in Italy**

English / German Deutsch / English

**SS Viewpoint - Vol. 9
Wife and Family**

Theodor Fritsch

**The Sins of
High Finance**

Luftwaffe War Art
Die Luftwaffe im Bild

English - German / Deutsch - English

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org

**Contact us to
find out how
YOU can help!**